

Tekst Ellis Ellenbroek

BAS KRIJGSMAN (32)

MA rechten 2016, oprichter en sales lead en product owner van Let's get digital

ISABELLA KROPHOLLER (33)

MA internationale betrekkingen 2015, freelance projectmanager bij Royal Flora Holland Eelde

Relatie sinds 4 juli 2011 / getrouwd: 1 oktober 2022 / dochter Nina-Sophie geboren op 12 oktober 2023

'Vrienden van me zeiden: "Bas, hoe doe je dat? Zo'n vrouw bij jou, dat kan helemaal niet." Ik dacht zelf eerst ook dat Bella *way out of my league* was. Hoezo? Nou, kijk zelf maar naar haar. Mooi, leuk, stralende ogen, energiek. En dan nog al haar leuke karaktereigenschappen. Ze is lief, luistert, bekommert zich om andere mensen en om dieren. Ik ben niet zo zweverig verder, maar het was of we elkaar al jaren kenden toen ik haar ontmoette op een huisfeest in de Peperstraat. Binnen een uur lagen we op de kamer van een van de bewoners. Er is niet veel gebeurd, zo classy is Bella wel.

Zonder haar zou het leven een stuk saaier zijn en vooral efficiënter. Bella gaat voor kwaliteit, ik ben meer van goedkoop. Mijn lievelings-toetje is een toetje van 25 cent, gele vanillepudding en een witte roomlaag, zij vindt het heel goor. Zij pakt het duurste toetje van het schap. Als ik in een slechte bui ben en zij laadt de hele winkelwagen vol dure biologische producten kan ik balen. Aan de andere kant: Zo kom ik in werelden waar ik normaal niet in zou komen. Ik houd wel van een showtje geven. En ik vond het mooi dat iedereen kon zien dat ik bij haar hoor. Dus vroeg ik haar ten huwelijk op een wit paard op de Grote Markt.

Zij zou die dag zogenaamd met vriendinnen uit eten, toen kwam ik aanrijden, verkleed als ridder.

Onze trouwerij was in de Martinikerk. Gasten konden kiezen hoe ze wilden worden ontvangen. We hadden bijvoorbeeld een arrangement vol liefde. Daarbij werd je opgewacht door een duo in een hartjespak dat je een knuffel gaf en een persoonlijke brief van ons voorlas. Ontvangst met een ontgroenings-effect hadden we ook. Drie gasten van de ontgroeningscommissie van Vindicat vingden de liefhebbers op in de kelders van de kerk, gaven ze een shot tequila en dan werden ze uitgescholden. We hadden ganzen gehoord die door de kerk waggelden. Aflleiding voor als ik zou gaan huilen, wat nogal vaak gebeurt als ik ga spreken. Dolly, mijn golden retriever, ging de ringen halen. Maar die was alleen de ganzenpoep maar aan het opvreten.'

'Op een huisfeest in de Peperstraat, toevallig op Bas zijn verjaardag, 10 mei, raakten we aan de praat en zijn wat door dat huis rond gaan lopen. We hebben gezoend in de badkamer, weet ik nog, daar was het rustig. Op een hele vieze kamer belandden we in bed, maar daar is niks gebeurd. Bas vertelde over zijn leven, destijds verkocht hij condoomabonnementen. Hij noemde zich ondernemer. Ondernemer, ik vond dat nogal sukkelig. Hij had een wit T-shirt en een spijkerbroek aan, zoals nu ook nog steeds. Dat was zijn Steve Jobs-outfit, zei hij. Of ik verliefd was weet ik niet, maar ik wist wel heel snel: Ik ga met deze jongen trouwen.

De volgende dag had ik meteen een sms'je, dat hij graag wou afspreken. Veel jongens speelden spelletjes, Bas was duidelijk. De volgende dag zijn we meteen op date gegaan. Toen heeft hij het hele verhaal van de vorige avond opnieuw verteld.

Eerst ben je een scharrel, dan ben je een quarrel, een kwaliteits-scharrel, daarna heb je verkering. Het duurde nog twee maanden voor het officieel was. We kwamen elkaar tegen in de Harmonie en dan zeiden we hoi. Maar in juli vroeg hij: "Wil je mijn vriendinnetje zijn?" Ik vond het vroeg, ik had nog niet zo'n behoefte aan vastigheid. Ik was nog maar 21. Dus ik vroeg: "Waarom dan?" Hij zei: "Als we elkaar zien in de Harmonie, wil ik tegen iedereen zeggen dat jij mijn vriendin bent."

Bas is enthousiast over van alles en positief. Normaalgesproken staat hij elke dag met een big smile naast zijn bed en zingt hij liedjes. Dat vind ik fijn. Hij verzint steeds van alles en organiseert gekke dingen. Zijn aanzoek vond ik wel heftig en oncomfortabel. Hoe er op die Grote Markt ineens een vriend van hem in een narrenpak tevoorschijn sprong, en toen Bas daar op een paard. Met al die mensen die keken. Ik hoef niet in de spotlights, of alleen op een manier die ik zelf heb gekozen. Maar dit is wel Bas. Hij vindt dit lekker. Als hij iets low-keys had gedaan was ik misschien teleurgesteld geweest. Dan had ik gedacht: Is dit alles?'

